

I detta sammanhang torde böra omnämnas, att, om *förmyndare dör*, hans arvingar eller andra, som hava vård om boet, skola ofördröjligen *anmäla dödsfallet* hos den domstol, varunder förmynderskapet lyder, samt *vårda den omyndiges egendom och rätt*, till dess annan förmyndare blivit tillsatt.

Sakrätt.

Med *sakrätt* menas *sammanfattningen av de rättsregler genom vilka en persons makt över en sak uppkommer*. Den i dylikt förhållande berättigade personens rätt med avseende på föremålet för densamma kan vara äganderätt, panträtt, servitutsrätt, nyttjanderätt, tomträtt, vattenfallsrätt, avkomsträtt eller retentionsrätt. Samtliga nu nämnda rättigheter skola i förevarande del av detta arbete, var efter annan, företagas till behandling, därvid dock av praktiska skäl äganderätten och nyttjanderätten komma att avhandlas blott i vad de avse *fast egendom*, varförutom en kortfattad framställning av de allmänna reglerna rörande denna senare till en början kommer att meddelas.

Om vad som är att hänföra till fast egendom.

Gränsen emellan fast och lös egendom, varom lagstiftning förut saknats, har genom »Lag angående vad till fast egendom är att hänföra» den 24 maj 1895 blivit till sina huvuddrag bestämd. Enligt denna lag gälla nämligen följande regler:

A. *Fast egendom är jord å landet och i stad.*

Med »*jord*» menas här de särskilda områden av jordytan, som en person äger, med tillhörande utrymme av jorden *under* och av luften *över*, så långt, praktiskt taget, mänskligt förfogande når.

Såsom *tillbehör till jorden* och således jämväl fast egendom räknas företrädesvis därå uppförda *byggnader*, d. v. s. allt, som genom timring, murning eller på ett därmed jämförligt sätt anbragts under eller ovan marken, såsom exempelvis hus för beboende eller industriell verksamhet, byggnad för dylik verksamhet, bedriven med vattenkraft, fiskerier, broar, bryggor, järnvägsanläggningar o. s. v.*.

* Härförutom äro att såsom tillbehör till jorden anse dels för stadigvarande bruk och således ej blott för någon viss ägares behov i jorden anbragta anläggningar, vare sig de avse vattens till- eller bortförande eller annat ändamål och oavsett om de bestå i byggnader eller i vad som ej kan tilläggas denna karaktär, såsom exempelvis källare, behållare m. m. d., dels å fastighet eller vid dess ägo gräns uppfört stängsel, änskönt det är satt å grannens sida om gränsen, dels å rot stående träd och andra växter tillika med frukt därå, dels å jorden befintlig naturlig gödsel och dels för begagnande av servitut tillkommen byggnad eller anläggning å annan fastighets område. (Jfr dock N. J. A. 1904:310.)